

MEŇO CHARAKTER POSILANIE

MODLITEBNÝ TÝŽDEŇ MLÁDEŽE 2012

Nie je to obyčajný týždeň...

Pred nami je týždeň modlitieb za mladých ľudí, za teba. Môže byť nudný, celkom obyčajný alebo smutný. Ale môže byť aj iný, zvláštny. To, aký bude, záleží len od teba. Ty sám sa môžeš rozhodnúť, čo budeš od neho čakať; čo doň investuješ a čo si z neho odnesieš.

V jednotlivých zamysleniach sa sústredíme na postavu Jána Krstiteľa. Ján sa veľmi podobal Ježišovi. Jeho úlohou bolo pripraviť mu cestu. Preto hovoril a žil ako Ježiš. Od Jána Krstiteľa sa môžeme naučiť veľa vecí. Nechajme sa inšpirovať jeho charakterom, životným štýlom, úprimnosťou, vážnosťou a skromnosťou. Každý deň sa pozrieme na Jána Krstiteľa z iného uhla pohľadu, z novej, inšpiratívnej dimenzie. Zistíme, že:

- Ján sa narodil s jasným poslaním,
- Ján pomáhal ostatným rásť a pevne stál za svojimi zásadami,
- Ján sa rozhodol znížiť seba, aby Mesiáš mohol byť vyvýšený,
- Ján bol presvedčený, že jeho poslaním je pripraviť cestu pre Mesiáša,
- Ján bol obklopený priateľmi, ktorých vplyv cítil vo svojom živote,

- Ján čelil kríze pochybností a potreboval povzbudenie,
- Ján neporozumel úplne tomu, aké kráľovstvo Mesiáš založí.

Ján Krstiteľ je veľmi zaujímavá osobnosť. Tento mladý muž sa mohol rozhodnúť, aký životný štýl si zvolí. Rozhodol sa byť iný ako ostatní ľudia – možno až zvláštny. Odpovedal na Božiu výzvu. Nebol fanatik. Ján nebol tvrdohlavý a svojhlavý mladý muž. Bol to muž, ktorý miloval Boha. Jeho život je zdrojom mnohých poučení, ktoré môžu každého z nás osobne obohatiť. Môžeš to naplno využiť a nechať sa nimi inšpirovať.

Stal sa „veľkým“

Boží posol ho upokojoval: Neboj sa, Zachariáš! Prišiel som ti oznámiť, že Boh vypočul tvoju modlitbu. Tvoja manželka Alžbeta ti porodí syna, ktorému dáte meno Ján, čo znamená Boh je milostivý. Obom vám spôsobí nesmiernu radosť a potešenie a mnohí budú vďační za to, že sa narodil. Stane sa jedným z veľkých Božích mužov. (Luk 1,13-15)

MENO DÁVA IDENTITU

Páči sa ti tvoje meno? Kto ti ho dal? Vieš, čo znamená? Myslíš si, že mená sú dôležité?

Keď som bol tínedžer, zaujímal som sa o etymológiu mien. Táto moja záľuba mi neskôr pomohla v práci s mladými ľuďmi. Ľahšie som si zapamätal ich mená. Zároveň som zistil niečo veľmi dôležité: Keď nás niekto pekne osloví naším menom, je nám to veľmi príjemné. Pomáha to k efektívnej komunikácii.

Tento týždeň budeme študovať charakter muža, ktorého meno nenájde ani v Novej zmluve, ani v súčasnom svete. Pokúsime sa odhaliť súvis medzi jeho menom, jeho identitou a jeho poslaním. Spolu sa bude-

me zamýšľať nad tým, ako môžeme v dnešnej dobe využiť jeho životnú skúsenosť.

Ján Krstiteľ sa narodil ako odpo-veď na modlitby svojich rodičov. Jeho narodenie spôsobilo veľkú radosť mnohým ľuďom. Prečo má jeho narodenie taký veľký význam? Počatie, narodenie, časové súvislosti a ďalšie okolnosti viedli ľudí k tomu, že si kládli otázku: „Čo len vyrastie z toho dieťaťa?“ (Luk 1,66) Udalosti, ktoré sprevádzali Jánovo narodenie, neboli bežné. Preto sa ľudí zmocnila bázeň. (v. 65) Rozmýšľali o jeho poslaní tu na zemi.

POZÝVAM VÁS ZAMYSLEŤ SA

Deň ako každý iný. Ľudia sa prebudia a idú za svojimi každodennými povinnosťami. Každý rozmýšľa, čo ho dnes čaká. Farmári budú obrábať pôdu. Pastieri pásť svoje stáda. Vojaci sa budú učiť narábať so zbraňami. Učeníci sa budú učiť a kňazi budú vykonávať obrady v chrámoch. Nič neobvyklé. Dnešok je rovnaký ako včerajšok; tento rok bude taký istý ako ten minulý. Život beží stále rovnako.

Strieda sa jar, leto, jeseň a zima. Napriek tejto „rovnakosti“ sa veci menia. Ak budeme starostlivo analyzovať postavy ľudí, uvidíme, že morálka stále klesá. Stav spoločnosti na konci jednej epochy ľudstva je v skutočnosti rovnaký ako pred potopou, keď „Hospodin videl, že ľudská zloba na zemi je veľká a všetko zmýšľanie ľudského srdca je ustavične naklonené len k zlu“. (1 Moj 6,5)

Myslím si, že nasledujúci opis najlepšie vystihuje obdobie, do ktorého sa Ján Krstiteľ narodil:

„Zvodnosť hriechu dosiahla svoj vrchol. Na záhubu ľudí sa použili všetky prostriedky. Boží Syn pri pohľade na svet videl utrpenie a biedu. Súcitne pozoroval, ako sa ľudia stávajú obeťou satanovej krutosti. Lútostivo hľadel na tých, ktorých ovládol hriech a boli zabíjaní a hynuli. Zvolili si vládcu, ktorý ich ako zajatcov zapriahol do svojho voza. Zmätení a oklamaní v pochmúrnom zástupe šli k večnej záhube – k smrti, v ktorej niet nádeje na život, k noci, po ktorej neprichádza ráno. Satanské sily sa spojili s ľuďmi. Ľudské telo, stvorené ako Boží príbytok, stalo sa sídlom démonov. Nadprirodzenými silami boli zmysly ľudí, ich nervy, city a údy hnané k ukájaniu najnižších pudov. Pečať démonov niesol už samotný vzhľad ľudí. V ich tvárach bol výraz posadnutosti démonskou mocou. Taký bol obraz, na ktorý hľadel Vykupiteľ sveta. Aký to výjav pre neskonalú čistotu! Hriech sa stal vedou a nerest bola posvätená ako súčasť náboženstva. V ľudskom srdci sa zakorenil odboj a nepriateľstvo

človeka sa najzúrivejšie obrátilo proti nebu. Celému vesmíru bolo zrejmé, že bez Boha sa ľudstvo nepovznesie. Nový život a moc musí dostať len od Stvoriteľa sveta. Nepadlé svety s krajným záujmom pozorovali, ako Boh povstane a ľudstvo zmetie z povrchu zeme.“ (TV 21; DA 36.37)

Zdá sa, že svet speje k záverečnému súdu. Na zem však zostupuje Gabriel, aby sa stretol so Zachariášom, verným starším kňazom. Má mu odovzdať dobrú správu: *Zachariáš, staneš sa otcom. Tvoj syn sa bude volať Ján.*

V Božom pláne sa nič nedeje náhodou. Ak by sme boli schopní vidieť veci vo svetle jeho múdrosti, žasli by sme nad tým, že Boh má záujem aj o tie najmenšie detaily nášho života.

Pozrime sa na mená postáv v našom príbehu. Meno matky Jána Krstiteľa (Alžbeta) má svoj pôvod a význam v hebrejskom mene Elišeba. (2 Moj 6,23) Elišeba bola manželka veľkňaza izraelského ľudu a Alžbeta prastará mama. Význam tohto mena môže byť *môj Boh je prísaha* alebo *môj Boh je jediný Boh* alebo *môj Boh dodrží svoje slovo*. Čo povedal Boh, to sa určite stane. Meno Zachariáš znamená *Hospodin pamätá*. V biblickej histórii má tento výraz – *Hospodin (Jahve) pamätá* – zvláštne súvislosti. Jahve pamätal na Noeho (1 Moj 8,1), na Abraháma (1 Moj 19,29), na zmluvu s Abrahámom, Izákom a Jákobom (2 Moj 2,24), na Annu (1 Sam 1,19). Keď Boh videl stav nášho sveta, namiesto odsúdenia poslal Jána (*Boh je milosrdný*), aby zvestoval Božiu nekonečnú dobrotu, ktorá sa prejaví príchodom Mesiáša.

Aj keď jeho posolstvo bolo priame, niekedy možno až tvrdé, meno Ján nám chce vždy pripomínať, že Boh je milosrdný.

CHARAKTER A POSLANIE

Teoreticky bolo nemožné, aby sa Ján vôbec narodil. Zachariáš a jeho manželka boli už v pokročilom veku. Nie div, že Zachariáš pochyboval o posolstve anjela Gabriela. (Luk 1,18) Nebolo preňho ľahké uveriť, že teraz sa im zázračne narodí syn, za ktorého sa celý život modlili. Navyše sa musel stotožniť s tým, že jeho vytúžený syn bude významná osobnosť, niekto, o kom sa zmieňuje niekoľko stoviek rokov staré proroctvo. (Iz 40,3; Mal 3,1.23.24) Je úžasné, že Boh robí nemožné možným. Navyše tieto zázraky predpovedá mnoho rokov dopredu. Aj v tvojom živote Boh koná tak, že nereálne veci a situácie sa stávajú skutočnosťou. Zachariáš bol iný ako väčšina ľudí vtedajšej doby. Je napísané, že bol spravodlivý a bezúhonný. (Luk 1,6) Napriek tomu, jeho reakcia na to, čo mu anjel oznámil, ukazuje, že často je ťažké uveriť v Božie vedenie a plne sa stotožniť s Božou vôľou.

Nielen Jánovo narodenie presahuje naše chápanie. Celý jeho život je úplne výnimočný, až nepochopiteľný; je odlišný od bežných ľudských predstáv. Ján sa mal stať „jedným z veľkých Božích mužov“. (Luk 1,15) Je zaujímavé, že vôbec nechodil do vtedajších škôl. Až na sklonku svojho života získal uznanie ľudí a bol vnímaný ako „veľký“ muž.

Čo znamená byť „veľký“ v tomto svete? Poďme o tom chvíľu rozmýš-

ľať. Kedy ti kamaráti alebo spolužiaci povedia: *Si dobrý?* Aké ciele si dávaš? Aké ciele si dávaš ty sám? Aký je najvyšší cieľ mladého človeka, ktorý žije v dnešnej sekulárnej spoločnosti? Aké (ne)hodnoty dnes formujú správanie ľudí?

Domnievam sa, že na rebríčku hodnôt by sa najvyššie umiestnili sebeckto, pýcha a márnivosť. „Ľudia sa dávajú unášať svojimi túžbami, chcú mať, čo vidia, a zakladajú si na tom, čím sú a čo majú.“ (1 Ján 2,16)

Som si istý, že keď ste boli malí, ľudia sa vás neraz pýtali, čím chcete byť. Väčšina detí vtedy vyjadrí rôzne ušľachtilé ciele a priania. Chcú byť lekármí, aby mohli liečiť chorých. Chcú byť učiteľmi. Túžia sa stať hasičmi a pomáhať ľuďom, ktorí sa ocitnú v nebezpečenstve. Ako však plynie čas, hodnoty týchto detí sa menia. Tínedžeri a mladí ľudia chcú dosiahnuť určité postavenie. Túžia zastávať vysoké pozície. Chcú mať niečo alebo byť niekým. Celebritami alebo „VIP“ nášho sveta sú tí, ktorí sú bohatí, pekní a ktorých mená otvárajú dvere do politiky, filmu alebo hudobného priemyslu.

Takéto hodnoty však nie sú hodnotami Božieho kráľovstva. Jána Krstiteľa považovali za veľkého muža pre dve veci: jeho charakter a poslanie. Už v mladosti odovzdal svoj život Bohu. Jeho silný charakter mu umožnil splniť úlohu, ktorou bol poverený. Stal sa jedným z najväčších reformátorov v dejinách tohto sveta.

„Ján mal byť Pánovým poslom, ktorý ľuďom prináša Božie svetlo. Ich mysleniu musí dať nový smer. Treba

ich presvedčiť o svätosti Božích požiadaviek, upozorniť ich, že potrebujú jeho dokonalú spravodlivosť. Taký posol musí byť svätý, musí byť chrámom Božieho Ducha. Ak má splniť svoje poslanie, musí byť telesne zdravý, duševne a duchovne zdatný. Všetky svoje sily musí tak ovládať, aby bol medzi ľuďmi za všetkých okolností taký neochvejný, ako bralá a vrchy pustých krajov. V dobe Jána Krstiteľa bola všeobecne rozšírená túžba po bohatstve, prepychu a okázalom lesku. Zmyselné zábavy, hodovanie a pitie bolo príčinou rôznych chorôb a telesného úpadku, zatemňovalo duchovný postreh a otupovalo mravnú citlivosť voči hriechu. Ján mal byť reformátorom. Svojím striedmym životom a jednoduchým odevom mal byť výčitkou výstrelkom svojej doby.“ (TV 58; DA 100)

Keď Ján začal verejne pôsobiť, nepočúvali ho len obyčajní ľudia. Prichádzali za ním aj výbercovia daní, vojaci, učenci tej doby a politickí vodcovia. Ján sa nebál zvestovať Božie poslanstvo. Vždy smelo vstal a odvažne hovoril. Mocní tej doby sa pri jeho kázaniach triasli. Ellen Whiteová píše, že Herodes Antipas sa triasol, keď ho Ján vyzval kajať sa. (DA 214) Ba aj satan sa triasol od strachu o svoje kráľovstvo. (DA 224) Aký bol teda Ján Krstiteľ? Považovali ho ľudia za niekoho mocného, ako to predpovedal anjel Gabriel?

Jánova autorita vychádzala z jeho túžby plniť Božiu vôľu, spojiť ľudskú silu s božskou. Ján mal za úlohu splniť konkrétne poslanie. Boh ho obdaroval silným morálnym kreditom, vďaka

čomu mohol „pripraviť cestu Pánovi“. Jeho pôsobenie bolo také silné preto, že jeho identita bola skrytá v identite Ježiša Krista. Stal sa „veľkým“, pretože žil v Božej prítomnosti a pripravoval ľudí na príchod Mesiáša.

NÁJDI SVOJU IDENTITU

Zo života Jána Krstiteľa vyplýva, že meno nám dáva určitú identitu. Každá identita a každé poslanie sú jedinečné. Ak ich chceme objaviť a prijať, musíme dovoliť Duchu Svätému, aby v nás pôsobil. Proroctvo alebo výrok o mene, charaktere a poslaní je určité každému mladému človeku, ktorý sa narodil v rodine, ktorá očakáva druhý príchod Ježiša Krista. Ak veríte, že Ježiš čoskoro príde, mali by ste si položiť otázky: Podobám sa Jánovi Krstiteľovi? Pomáham iným kajať sa? Som pre nich inšpiráciou? Podobá sa moje odovzdanie Bohu Jánovmu odovzdaniu?

Keď sa Ján Krstiteľ narodil, Boží anjel povedal, že sa stane veľkým Božím mužom. Premýšľal som o tom, čo bolo vyriešené, keď som sa ja narodil. Božiu zázračnú moc môžeme vidieť nielen pri Jánovom narodení. Každé narodenie je zázrak. Každý pôrod obnoví stvorenie človeka v Edene. Keď boli stvorení Adam a Eva, „ranné hviezdy spoločne jasali a všetci Boží synovia radostne výskali“. (Jób 38,7) Každé narodenie je oslavou života. Ako prvé po narodení sme začali plakať. My sme plakali, ale anjeli spievali. Spievali piesne chvál, pretože každý nový život je Boží zázrak.

Ján nebol jediný, kto sa narodil, aby sa stal „veľkým Božím mužom“.

Aj vy ste sa narodili, aby ste sa stali veľkými! V skutočnosti ste sa narodili s víziou byť ešte väčšími. Ak mi to neveríte, prečítajte si Mat 11,11. Ján Krstiteľ sa narodil, aby pripravil ľudí na prvý príchod Ježiša Krista. Vy ste sa narodili, aby ste pripravili svet na druhý príchod Ježiša Krista. Ján videl Ježiša v ľudskej podobe. Vy ho však uvidíte v celej jeho sláve ako Božieho Syna. Aké poslanie bolo určené tebe?

Ako sa voláš? Viem, že je to ľahká otázka. Dôležité je však uvedomiť si, že za každým menom sa skrýva určitá identita. Chcem, aby ste vedeli, že Boh mal pre vás pripravenú identitu skôr, ako ste sa narodili. Prosím, nemeňte túto identitu. Nechajte si ju, pretože v Božích očiach je veľká.

Si jedinečný v dejinách tohto vesmíru. Nikto iný nemôže splniť poslanie, ktoré ti Boh dal. Záleží však na tvojom charaktere, či si svoju identitu ponecháš a prijmeš svoje poslanie na tejto zemi. Nevyhnutne na to potrebuješ Ducha Svätého. Musíš mu dovoliť, aby ťa v živote viedol. Boh ti dal život. Dal ti meno. V jeho očiach si veľmi dôležitý. Prosím, prijmi jeho pozvanie.

OTÁZKY

1. Diskutujte v skupinách po 3–4 o svojich menách. Ak by ste si mohli vybrať iné meno, ktoré by to bolo? Aký význam má vaše meno? Môžete nájsť súvis medzi svojím menom a povoláním?
2. Aká dôležitá je identita pri napĺňaní poslanca? Uveďte príklad.
3. Poslanie Cirkvi adventistov siedmeho dňa sa podobá poslaniu Jána Krstiteľa. Ako by sme mohli podporiť identitu cirkvi a pomôcť tak splniť Božie poslanie?

NÁMETY NA MODLITBU

- Modlite sa, aby každý z vás spoznal svoje poslanie v Božom diele.
- Modlite sa, aby každý z vás spoznal, čím sa má stať, aké povolanie má vykonávať a zachovať si tak svoju identitu.

Hlas, ktorý volá

Stalo sa to počas druhej svetovej vojny. Michal z Hohenzollernu bol vtedy rumunským kráľom. Bol to jemný mladý muž, ktorý pochádzal z vysoko postavenej rodiny. Skutočným vodcom krajiny bol však maršal Ion Antonescu, ktorý v krajine nastolil vojenskú diktatúru. 28. decembra 1942 bol schválený zákon č. 927, ktorý stanovil, že neoprotestantské cirkvi musia byť zrušené a rozpustené. Všetci členovia týchto cirkví boli nútení podpísať vyhlásenie, že sa vzdávajú svojej viery, ktorá je zakázaná, a stávajú sa členmi iných, oficiálne povolených cirkví. Adventisti museli vtedy verejne vyznať svoju vieru a povedať, kto vlastne sú.

V júni 1943 boli všetci adventisti z malého mestečka Grozavesti (kraj Bacau) zvolaní na radnicu. Dôstojník ich informoval o zákone č. 927/1942, ktorý zakazoval činnosť cirkví a požiadal prítomných, aby sa vzdali svojej viery. Vojaci napadli jedného z vodcov – Dumitra Catarama, aby zastrašili ostatných. Napriek tomu nikto z adventistov nebol ochotný prejsť do inej cirkvi. Všetkých predviedli na políciu.

Oni však naďalej odmietali vzdať sa svojej viery a podpísať protokoly, ktoré im predložili. Vojaci ich zviazali do veľmi nepríjemnej polohy. Ecaterina Constatin Lungu na tieto chvíle spomína takto: „Ruky i nohy nám vykrútili dozadu a zviazali povrazom, ktorý zatiahli. Naše telá boli prehnuté do kozla. Zdalo sa nám, že nám praskne hrudník, že ten tlak nevydrží. V tejto polohe sme boli zviazaní dve hodiny.“ Potom boli ženy, muži, mladí i starí opäť nútení podpísať protokol o prestupe. Vojaci sa čudovali, že napriek krutému kozlu sa ľudia nevzdali svojej viery. Tento spôsob sa používal ako trest pre zlodějov, aby priznali svoju vinu. Väčšina kriminálnikov sa do pol hodiny priznala. Rád by som vám povedal, že všetci adventisti zostali verní svojmu Bohu a presvedčeniu. Pravda je však taká, že postupne jeden po druhom podpisovali vyhlásenie, že sa vzdávajú svojej viery. Až na jednu mladú ženu. 27-ročná Ecaterina Lungu vyhlásenie o prestupe nepodpísala. Uvoľnili ju z kozla a previezli späť na radnicu, kde ju nemilosrdne hodili na zem a bili obuškom.

Čo si myslíš, ako by si sa zachoval v takejto situácii?

Odpoveď na otázku: kto si? vo veľkej miere ovplyvní tvoj život. Pre mladú ženu, ktorej príbeh sme práve čítali, znamenala jej odpoveď kruté prenasledovanie. Pre mnohých jej súčasníkov znamenala odpoveď stratu slobody a väzenie. Nech je tvoja odpoveď akákoľvek, na jednu vec nezabudni: To, za koho sa považuješ a kto si, má veľký vplyv na to, kým sa skutočne staneš. Ak si niečo nahováraš, staviaš na zlých základoch. Ak nemáš odvahu povedať, kto si, tvoje mlčanie ti prinesie život bez identity. Ak o sebe hovoríš pravdu, tvoja budúcnosť bude zmysluplná a skutočná.

Pred dvetisíc rokmi vyslali cirkevní hodnostári k Jánovi Krstiteľovi delegáciu, aby sa ho spýtali, kto vlastne je. V tej dobe bolo nebezpečné povedať, kto ste. Ježiš, Jánov súčasník a bratranec, zaplatil svojím životom za to, že verejne hovoril, kým je. Sám seba vyhlásil za Mesiáša. Aj Ján potreboval veľkú odvahu, aby povedal, kto je. Považovali ho za nebezpečného človeka, pretože otvorene hovoril o hriechoch politických vodcov. Tým im nepridal na popularite ani ich nepodporil vo volebnej kampani. Jánova prvá odpoveď bola veľmi diplomatická: *Ja nie som Mesiáš*. Bola to správna a pravdivá odpoveď. Ale táto odpoveď v nich vzbudila ešte väčšiu zvedavosť. Znalci zákona sa domnievali, že Ján sa vyhlasuje za proroka, ktorý pripravuje cestu pre Mesiáša. *Tak kto vlastne si, Ján?* Túto otázku mu položili päťkrát, kým dostali pravú odpoveď. Ján im nakoniec hovorí:

„Som iba hlas, ktorý volá na púšti, ako to predpovedal prorok Izaiáš: Pripravte sa na Pánov príchod!“ (Ján 1,23 NpK)

Jeho odpoveď bola krátka, ale výstižná. Aká by bola tvoja odpoveď? Kto si? Aké je tvoje poslanie? Prečo si tu? Povedal by si pravdu za každých okolností?

Keď sa nás niekto spýta na našu identitu, väčšinou máme tendenciu spomenúť svoje zamestnanie, vzdelanie, meno, pohlavie. Čo viac by sme mohli povedať? Áno, to všetko súvisí s nami samými, ale my sme predsa niekto viac. *Sme Boží synovia a dcéry*. Sme tým najúžasnejším umeleckým dielom nášho Stvoriteľa. Máme tú prednosť, že svoju jedinečnosť môžeme predstaviť aj ľuďom, ktorí veria v evolúciu.

HLAS, KTORÝ VOLÁ NA PÚŠTI

„Som hlas, ktorý volá na púšti,“ hovorí Ján. Tento text môžeme preložiť aj ako „hlas, ktorý silno kričí“. Boží prorok mal nahlas zvestovať Božie poslanstvo. Na to, aby sme hovorili nahlas, či dokonca silno kričali, musíme mať odvahu a byť si istí svojím poslaním a poslanstvom. Ján sa nebál hovoriť nahlas. Naopak, prial si, aby každý, kto pôjde okolo, počul jeho slová. Bol presvedčený, že je to Božia vôľa pre celý jeho život – nahlas zvestovať iným Božie poslanstvo.

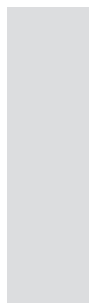
Snažím sa predstaviť si, ako môžeme aplikovať Jánovo vyhlásenie na súčasnosť. Nahlas hovoriť? V dnešnej dobe individualizmu a komunikácie vo virtuálnom svete? My nahlas voláme (kričíme) buď organizovane – na

športovej či kultúrnej akcii, alebo keď sa ocitneme v nebezpečenstve, pod stresom. To však nie sú situácie, keď iným predstavujeme Boha. Ľudia nás nenechajú ani šepkať o Bohu, nie to o ňom nahlas hovoriť. Keby sme s inými komunikovali hlasnejšie, ako je bežné, asi by nás považovali za čudákov alebo by sa nám vysmievali.

Ako teda nahlas zvestovať Božie poslanstvo? Môže to byť náš charakter, naše správanie, naša reč, čo bude jasne svedčiť o Bohu. Čo by mal zvestovať náš postoj ľuďom v okolí? „Vyrovnajte Pánovu cestu.“ Sme generácia, ktorá má ukazovať na Ježišov druhý príchod. Hovorme našej spoločnosti, že Ježiš príde a všetko zmení. Pripravujme cestu tak, ako to robili ľudia v minulosti, keď mal prísť ich kráľ. Spomeňme si na príbeh Ecateriny Lungu, ktorý sme čítali na začiatku dnešnej prednášky. Ecaterina nahlas volala, že miluje svojho Boha. Milovala ho tak veľmi, že bola ochotná podstúpiť týranie. Ukázala svojmu okoliu, že utrpenie tohto sveta je len skúškou, ktorá vedie k večnému, šťastnému životu s Ježišom. Bola ochotná urobiť čokoľvek, aby sa s ním raz mohla stretnúť. Bola jednou z tých, ktorí sa zapojili do príprav, aby vyrovnali cestu pre Pána.

Ak bude v našom okolí znieť naše poslanstvo o Pánovi, staneme sa tiež takým Jánom Krstiteľom – prorokom, ktorý pripravuje cestu pre Kráľa. Je úžasné, ako veľmi si Boh váži naše odhodlanie. Pozrime sa, čo hovorí Ježiš o Jánovi: „Ján dostal najväčšiu úlohu zo všetkých ľudí: oznámiť, že Kristus prichádza...“ (Luk 7,28 NpK)

Dobre sa číta, že Ježiš ma považuje za veľkú osobnosť. Ako ty hodnotíš sám seba?

OTÁZKY

1. Podel sa v skupinke o svoju skúsenosť, ako si niekde hovoril o Ježišovi Kristovi.
2. Ktoré evanjelizačné metódy sú dnes úspešné? Ktoré by sme mali naopak zanechať? Skúste spolu vytvoriť novú evanjelizačnú metódu.
3. Vieš povedať, kto si? Neobmedzuje tvoja kresťanská identita tvoju slobodu alebo tvoj život?

Pozrite, Boží Baránok

Na druhý deň Ján videl Ježiša, ako ide k nemu, a povedal: Pozrite, Boží Baránok, ktorý na seba berie hriechy celého sveta. (Ján 1,29)

Tu opäť videl Ježiša, ako ide okolo, a zvolal: Pozrite, to je Boží Baránok! (Ján 1,36)

Keď som sa raz vybral autom do práce, rozhodol som sa, že pôjdem vedľajšími cestami, kde nie sú semaforey. Myslel som si, že tam prídem oveľa rýchlejšie. Na križovatke som preto odbočil doprava. Keď som prešiel asi tridsať metrov, uprostred cesty stál policajt. Vedľa cesty bolo policajné auto. Hneď som si uvedomil, že nie som pripútaný bezpečnostným pásom. Začal som ľutovať, že som sa vydal touto cestou, ktorú som považoval za skratku. V duchu som sa upokojoval, že pokuta azda nebude príliš vysoká. Policajt zdvihol ruku, aby som zastavil. Nasmeroval ma na kraj vozovky. Vypol som svetlá a vytiahol vodičský preukaz spolu s ostatnými dokladmi. Policajt sa nahol k oknu a požiadal ma, aby som bol svedkom dopravného

priestupku, pri ktorom vodič predbehol auto v zákaze predbiehania. Vodič odmietol podpísať toto obvinenie a bránil sa odobratiu vodičského preukazu. S úľavou som policajtovi prisvedčil a ponúkol sa, že mu rád pomôžem. Snažil som sa presvedčiť muža, aby všetko podpísal a uznal svoju chybu. Keď sa celý problém vyriešil a aj ja ako svedok som podpísal protokol, vrátil som sa do auta. Viete, čo som urobil najprv? Pripútal som sa.

JÁN POZNAL BOHA

Mnohí z nás si myslia, že Boh je ako policajt, ktorý netrpezlivo čaká, kedy urobíme niečo zlé, aby nás mohol potrestať. Pravda je však taká, že Boh chce, aby sme boli jeho svedkami. Mali by sme s ľuďmi hovoriť o zákone, o tom, že poslušnosť zákonu prináša bezpečie.

Ján mal tú česť byť prvý, kto oznámi príchod Mesiáša. Ktorý z prorokov by nebol hrdý na túto výsadu? Nie div, že o Jánovi Krstiteľovi Ježiš povedal: „Ján dostal najväčšiu úlohu zo všetkých ľudí: oznámiť, že Kristus prichádza.“ (Luk 7,28) Ján poznal Boha

a rozpoznal jeho Syna ako Božieho Baránka, ktorý priniesie zmierenie. Baránka, ktorý bol Bohom darovaný. Baránka, ktorý bol Bohom pripravený. Jedine Ján používa toto označenie pre Krista, aj keď Lukáš (Sk 8,32) a Peter (1 Pet 1,9) použili podobné prirovnanie. (Iz 53,7) Ján Krstiteľ predstavuje evanjelistovi Jánovi Ježiša ako Božieho Baránka. Pre učeníka Jána malo toto označenie hlboký význam. Tento obraz dáva dôraz na Ježišovu nevinosť, dokonalosť charakteru a na to, že jeho obeť nahradí obete zvierat. (Iz 53,4-6.11.12) Ďalej nám pripomína veľkonočného baránka z Egypta, ktorý bol symbolom vyslobodenia z otroctva hriechu: „Kristus bol obetovaný za nás ako náš veľkonočný baránok.“ (1 Kor 5,7) Ján používa symbol baránka aj na objasnenie naplnenia obetného systému Starej zmluvy. Ježiš bol Baránok zabitý od založenia sveta. (Zj 13,8) V Ježišovej dobe si Izraeliti nevedeli predstaviť Mesiáša ako niekoho, kto trpí. Kritici tvrdia, že Ján Krstiteľ nemohol dôjsť k tomuto záveru sám od seba. Bolo by čudné, keby Boh poslal Jána Krstiteľa, aby pripravil cestu pre Mesiáša, a pritom ho neinformoval o tomto kľúčovom aspekte Mesiášovho poslania.

AKÉ BOLO POSLANIE MESIÁŠA?

- **VZIAŤ NA SEBA.** V gréčtine toto slovo znamená niesť, prenášať, zdvihnúť. Mesiáš mohol „vziať na seba hriech“ (1 Ján 3,5) len v prípade, že sám bol bez hriechu. (Žid 4,15; 1 Pet 2,22) Breme hriechu bolo pre nás príliš ťažké, aby sme ho boli schopní niesť sami. Ježiš

prišiel, aby vzal a sňal naše breme hriechu.

- **HRIECH.** Ján používa jednotné číslo. To znamená, že chce zdôrazniť hriech ako princíp, nielen jednotlivé hriechy. (Pozri 1 Ján 2,2; 3,5; 4,10.)

Najväčším problémom sveta nie je ekonomická kríza ani terorizmus, ale hriech každého z nás. Hriech ničí náš život, vzťahy, všetko, čo je dobré a krásne. Lebo odplatom za hriech je smrť. Riešením je Svätý Baránok. To znamená priznať si, že sme smrteľní a potrebujeme Spasiteľa.

Biblia nám predstavuje Ježiša v siedmich rôznych úlohách. Poďme si ich trochu priblížiť.

JEŽIŠ JE STVORITEĽ. „Len vďaka nemu a skrze neho bolo stvorené všetko hmotné aj duchovné, svet viditeľný aj neviditeľný, ríša pozemská aj nadpozemská, všetky sily a mocnosti. Všetko je stvorené prostredníctvom neho a pre neho.“ (Kol 1,16)

JEŽIŠ JE DARCA ZÁKONA. Na vrchu Sinaj dal Ježiš Mojžišovi Desatoro. „Boha nikto z ľudí nevidel. Iba jeho jediný Syn, ktorý je stále s ním, nám ho umožnil poznať.“ (Ján 1,18) „Mojžiš bol sprostredkovateľom medzi vašimi otcami a Bohom, ktorý mu na vrchu Sinaj zveril slová života, aby nám ich odovzdal.“ (Sk 7,38)

JEŽIŠ JE SPASITEĽ. „Len v ňom je záchrana. A niet na celom svete iné meno, ktorého by sa mohli ľudia dovolávať, ak chcú byť zachránení pre večnosť.“ (Sk 4,12)

JEŽIŠ JE PROROK. V Matúšovom evanjeliu, v 24. kapitole máme dostatok dô-

kazov, že Ježiš poznal budúcnosť a vedel, čo sa stane. „Povedal som vám, čo sa stane, aby ste uverili, keď sa moje predpovede splnia.“ (Ján 14,29)

JEŽIŠ JE PROSTREDNÍK. „Lebo jeden je Boh a jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi – človek Kristus Ježiš.“ (1 Tim 2,5)

JEŽIŠ JE SUDCA. Otec nemôže nikoho súdiť. Prečo? Aby ste mohli na túto otázku odpovedať, prečítajte si nasledujúce verše: „A Otec sám nebude súdiť nikoho, toto právo prenechal Synovi, aby si všetci ctili Syna tak, ako si ctia Otca. Ale kto si nectí Syna, ktorého poslal sám Boh, ten si nectí ani Otca.“ (Ján 5,22.23)

JEŽIŠ JE KRÁĽ. „Zasadne na Dávidov trón a bude nielen vládcom Izraela, ale založí kráľovstvo, ktoré sa nikdy neskončí.“ (Luk 1,33)

ČO VEDIA VAŠI PRIATELIA O JEŽIŠOVI?

Bol piatok. Slnko sa pomaly chýlilo k západu. Potreboval som ešte niečo nakúpiť. V obchode bolo veľa ľudí. Aj keď všetky pokladnice boli otvorené, ľudia mali také preplnené košíky, že mi nezostalo nič iné, len čakať v dlhom rade. Pozoroval som ľudí okolo seba. Uvedomil som si, že žijú v tom istom meste ako ja, a pritom nepoznajú Ježiša Krista.

To znamená, že Boh potrebuje ľudí, ktorí budú o ňom hovoriť ostatným ľuďom.

„A večný život je v tom, aby poznali teba, jediného, pravého Boha i toho, ktorého si poslal, Ježiša Krista.“ (Ján 17,3)

Ján Krstiteľ označil Ježiša za Božieho Baránka. V knihe Zjavenie Ján

používa toto označenie tridsaťkrát. Predstavuje nám, čo Baránok robí: „Lebo Baránok, ktorý je uprostred trónu, bude ich pásť a vodiť ich bude k prameňom života a Boh im zotrie z očí každú slzu.“ (Zj 7,17)

Ježiš sedí po Božej pravici. Panovníci sedia. Služobníctvo stojí.

„On je odbleskom Božej slávy a obrazom Božej podstaty. Jeho slovo je sila, ktorá udržiava celý vesmír. Svojou smrťou nás zbavil hriechu, zaujal najčestnejšie miesto po boku Božieho majestátu v nebesiach.“ (Žid 1,3)

„Ale Kristus priniesol za hriechy jedínú obeť a navždy zasadol po Božej pravici.“ (Žid 10,12)

„Vytrvajte v určenom behu s pohľadom upretým na Ježiša, ktorý vložil do našich srdc vieru a až do konca nám ju zachová. On namiesto radosti, ktorá sa mu núkala, vzal na seba kríž, nedbajúc na potupu. Teraz ako víťaz sedí po pravici Božieho trónu.“ (Žid 12,2)

Tu je nám predstavený Baránok ako lev! Víťazoslávne sedí na Božom tróne!

Kto sedí na tróne tvojho srdca? Si ochotný stať?

Teraz je čas predstaviť tomuto svetu Božieho Baránka.

OTÁZKY

1. Podelte sa s ostatnými o to, ako ste sa cítili, keď ste si uvedomili, že Ježiš je Baránok, ktorý zomrel za nás.
2. Nájdite spolu 10 spôsobov, ako dnes môžete svedčiť o Bohu.

Priatelia prinášajú dobré správy

O tom všetkom sa dozvedel aj Ján od svojich učeníkov... (Luk 7,18)

Práve sa začal nový rok. Mnohí robili posledné prípravy na Majstrovstvá USA v krasokorčuľovaní. Jeff Gillooly a Shawn Eckhardt najali Shanea Stanta, aby pomohol Tonyi Hardingovej získať vytúženú trofej. Nemohli jej pomôcť v technike ani štýle. Tonya čakala iný druh pomoci – potrebovala niekoho, kto jej súperke Nancy Kerriganovej zlomí nohu. Útočníkovi sa podarilo spôsobiť Nancy zranenie, ktoré jej znemožnilo nastúpiť na ľad. Tonya naozaj vyhrala. Sprisahanie však bolo odhalené a Tonya musela medailu vrátiť. Bola vylúčená z krasokorčuľovania i celého športového sveta.

Euripides povedal, že verný priateľ má väčšiu cenu než desaťtisíc príbuzných.

Je lojálnosť všetko, na čom záleží? Dnes sa pozrieme na príbeh viery jedného hrdinu a jeho verných učeníkov.

HLAS NA PÚŠTI

Ich učiteľ bol ako letný dážď po niekoľkých týždňoch sucha. Predtým

ako sa objavil, ľudia žili jednotvárnym životom, naplneným beznádejou. Každodenný život bol boj o denný chlieb, zúfalá snaha platiť dane a získať peniaze na olej, múku a ryby. Nenávisť k utláčateľom bola rovnako veľká ako frustrácia z pohľadu do minulosti či budúcnosti. Starí rabíni stále znovu čítali texty o niekdajšej sláve malého národa. Kládli pritom dôraz na zaslúbenia o tom, že sláva Dávidovho domu bude raz opäť obnovená. Po desaťročiach beznádeje, keď jednotvárnosť života narušilo len niekoľko vzbúr, pripomínal judaizmus mesto zničené púštnou búrkou. Vtom začal na púšti zaznievať hlas – „hlas volajúceho na púšti“.

Ján Krstiteľ priniesol zmenu. Svojím netradičným posolstvom rozvíril dianie a narušil zvyky vtedajšej spoločnosti. Správy o ňom sa rýchlo rozšírili do celého okolia. V priebehu niekoľkých týždňov sa v celej krajine hovorilo o novom prorokovi, ktorý prináša národu nádej. Mladí i starí, rybári, roľníci, pastieri, výbercovia daní i učители – každý ho túžil vidieť a počuť. Jeho posolstvo bolo veľmi

jednoduché: Božie kráľovstvo sa priblížilo. Teraz je čas pripraviť sa naň. Táto správa bola určená naozaj všetkým – obyčajným ľuďom, nelojálnym výbercom daní, vojakom v armáde, ba aj veľmi zbožným ľuďom.

Jedno bolo jasné – Jánovo poslanstvo nebolo vôbec populárne. Jeho prítomnosť a služba prebudili národ. Pripomenuli mu jeho dávno zabudnuté sny. Myseľ ľudí zrazu naplnili slová ako Mesiáš, Dávidov trón a vyslobodenie. Všade sa hovorilo len o tom. Napriek veľkému záujmu o jeho službu, Ján mal nielen priateľov a podporovateľov, ale aj odporcov. Okolo neho vznikla skupina jeho obdivovateľov a nasledovníkov, ktorí sa chceli stať súčasťou tohto hnutia a novej éry v živote ich krajiny. Veď kráľovstvo je naozaj blízko!

Od Jána sa mohli naučiť mnohým kladným vlastnostiam: odvahe, pocitivosti, vernosti Bohu a jeho poslaniu, pevnosti... Obraz impozantného rímskeho vojaka ako vzoru sily slabol v porovnaní s týmto mužom, ktorý žil na púšti asketickým spôsobom života. Ľudia z jeho skupiny túžili zdržiavať sa v jeho blízkosti, byť priamo pri tom, keď sa niečo dialo. Nevideli na ňom slabé stránky, jeho zápory. Mohol byť vôbec niekto väčší ako tento nový „Eliáš“?

SKUTOČNÁ PRAVDA

Ján Krstiteľ im však povedal: „Ten, kto prichádza po mne, je mocnejší ako ja.“ Ľudia sa pochopiteľne hneď pýtali, kto to bude a ako bude vyzeráť. Potom prišiel deň, keď popularita Jána Krstiteľa odrazu začala klesať.

Všetko sa to začalo radostným výkrikom učiteľa pri jednom krste, ktorý sprevádzali výnimočné okolnosti. Táto udalosť sa vryla do pamäte všetkým účastníkom, rovnako ako hoľubica a Boží hlas.

Ján dobre vedel, aké poslanie mu Boh zveril. Jeho nasledovníci a priatelia to však nevedeli pochopiť. Niektorí z nich boli Jánovi skutoční priatelia. Mnohí túžili byť len na výslni, v centre pozornosti, stať sa dôležitými ľuďmi v spoločnosti. Ak by sa Ján stal vplyvnou osobnosťou, mohli sa takými stať aj oni. Jánovi nasledovníci si vlastne ani nepriali príchod Mesiáša, o ktorom Ján hovoril. Ak príde Mesiáš, čo sa stane s nimi? Stratia svoje pozície? Mnohí si kladli otázku, kto môže byť múdrejší a spravodlivejší ako Ján.

Zatiaľ čo Ján hlásal pravdu o sebe a Ježišovi, jeho nasledovníci prinášali správy o Ježišovej rastúcej popularite. Nebolo ľahké počúvať správy o úspechoch toho, o kom vlastne hovoril, koho predstavoval. Nebolo ľahké krotiť svoje pocity, svoje vnútorné výzvy. Radi pomáhame nemohúcim, ktorí potrebujú našu pomoc a láskavosť. Nie sme však radi, keď našu pomoc potrebujú ľudia viac talentovaní, populárni a obdivovaní než sme my. Ján dokázal čeliť týmto vnútorným tlakom. Ale v prípade jeho priateľov každá správa o Ježišovi zväčšovala priepasť medzi nimi a ním.

V ANONYMITE

Ján mizne v anonymite. Zatiaľ čo sa v Galilei množí chlieb a voda sa mení na víno, nemocní sú uzdravení

a z posadnutých sú vyhánaní démoni, jordánske brehy zívajú prázdnotou. Za Jánom Krstiteľom ide stále menej ľudí. Ten istý muž, to isté posolstvo – ale obklopený len niekoľkými priateľmi. Ján Krstiteľ obetoval vlastnú slobodu tomu, aby viedol ľudí k pokániu. Teraz nastal čas, aby jeho nasledovníci dokázali, že sú skutočnými priateľmi. S Jánom mali veľa spoločného: sny, nádeje, silu, odvahu... a tiež správy o pôsobení a rastúcej popularite Ježiša. Určite si kládli aj otázky typu: To má byť odmena za všetko, čo Ján urobil? Ak nie, kde je potom kráľovstvo? Prečo neprichádza? Bol jeho bratranec vyvolený? Alebo je to len podvodník, ktorý stiahol Jánových stúpcov na svoju stranu, keď bol Ján vo väzení?

Skúsme si predstaviť, ako sa Ján cítil, keď videl, že má stále menej učeníkov. Navyše, keď prišli, vychvalovali Ježiša, svojho nového učiteľa. Jánovi zvestovali jeho múdre slová a odpovede, ktoré dával saducejom i farizejom. Rozprávali mu o zázrakoch, ktoré Ježiš vykonal, o tom, koľko ľudí ho nasleduje. A čo Ján? Ján sedí v tmavom väzení. Možno cíti určitú nespravodlivosť a krivdu. On mal pripraviť cestu, on bol prvý. A teraz? Stratil nielen svoju pozíciu, ale zostal aj sám. Osamotený a takmer zabudnutý. To, že ľudia naňho zabudli, bolo preňho možno ťažšie ako to, že bol zatvorený v žalári. Zrazu stratil zo zreteľa Boží plán a jeho vedenie. A jeho priatelia? Ani tí mu neboli najlepšou duchovnou oporou. Správami o Ježišovi ešte viac prehľbovali jeho zármutok.

Napokon však dostal správu priamo od Ježiša – pokračuje v práci, ktorú on začal. Tí, ktorí sa vďaka Jánovmu posolstvu prebudili, boli pripravení na príchod Mesiáša. Vďaka Jánovi ho mohli prijať a ísť za ním. Jánova práca nebola zbytočná. Mala hlboký zmysel a význam. Vtedy to Ján pochopil. Všetko trápenie, bolesť, smútok, úsilie a odhodlanie stáli za to!

Je veľmi dôležité, aby sme svojich priateľov povzbudzovali v emocionálnej i duchovnej oblasti. Mali by sme im pomáhať vidieť vyššie ciele, dívať sa na svet inými očami. Nezvestujme tým, ktorí prežívajú smútok a trápenie, ďalšie znepokojivé správy.

Buď poslom, ktorý prináša povzbudzujúce a radostné správy. To je výzva pre dnešok! Buď takým priateľom!

OTÁZKY

1. Uveďte meno človeka, ktorého najviac obdivujete. Čo na ňom najviac obdivujete? Prečo si ho vážite?
2. Chceli by ste žiť s týmto človekom, v jeho blízkosti? Čo by ste chceli spolu robiť?
3. Premýšľajte o tom, ako „VIP“ strácajú popularitu. Čo myslíte, ako sa títo ľudia cítia? Čo by ste robili, keby ste boli na ich mieste?
4. Akú úlohu plnili Jánovi priatelia? V čom boli Jánovi pomocou?

Na ďalšie zamyslenie si prečítaj Kaz 4,4 a Jak 3,16 a odpovedz na nasledujúce otázky:

- List Galaťanom (5. kap.) hovorí, že žiarlivosť patrí medzi skutky tela (skutky ľudskej svojvôle). Ktoré ovocie Ducha (Gal 5,22) najlepšie pomáha víťaziť nad žiarlivosťou a závisťou?
- Starší brat z podobenstva o márnotrattnom synovi (Luk 15,25-30) bol tiež žiarlivý. Čo by ste mu poradili?

APLIKÁCIA

1. Zavolajte kamarátovi alebo kamarátke, ktorí prežívajú ťažké obdobie.
2. Premýšľajte o tom, ako vyjadriť uznanie človeku, ktorému závidíte.
3. Stručne napíšte, ako by ste chceli reagovať, keď sa niekto z vašich priateľov stane úspešným.
4. Skúste porovnať svoj život so životom tých, ktorí žijú v iných častiach sveta, napríklad v USA, Dánsku, Rusku, Číne, Severnej Kórei alebo Afrike.
5. Napíšte modernú verziu podobenstva o márnotrattnom synovi s dôrazom na reakciu staršieho brata. Pokúste sa zmeniť koniec podobenstva tak, aby sa aj starší brat tešil a radoval z návratu svojho brata.

Ján neklesá, ostatní stúpajú

Predstavme si, že Ján Krstiteľ by sa ako tinedžer preháňal na motorke po meste. Zastavil by sa v každom bare, zašiel by na diskotéku, skúšal šťastie po kasínach. Možno by vkročil aj do pochybných klubov za dievčatami. Bol by v spoločnosti obľúbený? Bol by „in“? Používal by napríklad verziu Biblie vo svojom iPhone, ktorý by mal vždy vo vrecku. Možno by aj iným niečo z iPhonu prečítal. Nebola by táto metóda efektívnejšia ako tá, ktorú si vtedy zvolil?

Ján však nechodil po kluboch a baroch ani si tam nehladal priateľov. Jeho poslanie bolo iné, než aké majú dnes mnohí z nás. Ján neobľuboval tento štýl života, bočil od týchto „nečistých“ miest. Žil v ústraní. Boh k nemu privádzal tých, ktorí chceli počuť o nebeskom kráľovstve.

Aj keď sa nám možno zdá, že tento spôsob nie je ideálny, výsledky jeho metódy a životného štýlu ukazujú, že to, ako žil a plnil svoje poslanie, bolo správne. Tisíce ľudí – deti, mládež, ženy, muži i starci – prichádzali každý deň, aby počúvali jeho posolstvo.

Niekedy sa obávame, že nás spoločnosť bude prehliadať, ak nebudeme navštevovať určité miesta alebo sa nejakým spôsobom budeme odlišovať. Sami pred sebou si ospravedľujeme, ak na tieto miesta chodíme. Predstierame, že práve tam budeme mladým ľuďom hovoriť o Bohu.

BOH K VÁM POSIELA ĽUDÍ.

VY SA MÁTE S NIMI LEN ROZPRÁVAŤ.

Boh vedie kroky hľadajúcich, aby sa stretli s tými, ktorí im predstavujú úžasného Boha. Privádza k nám ľudí, ktorí ho potrebujú. On viedol ľudí na púšť, aby sa stretli s Jánom a dozvedeli sa o nebeskom kráľovstve.

Ján sa len modlil a svedčil. Nechal sa inšpirovať a viesť Duchom Svätým. Keď sa pozerál na ľudí, vycítil, aká je ich potreba. Tušil, že čakajú posolstvo od Boha. Bola by to hanba, keby sme svoju túžbu po nemorálnom živote skrývali za snahu misijne pracovať.

Uvediem jeden dobrý príklad:

„Keď podvečer prichádzali dvaja anjeli do Sodomy, Lót sedel v mestskej bráne. Len čo ich zazrel, vstal a šiel im v ústrety. Poklonil sa im až po zem

a povedal: Prosím vás, moji páni, poďte do domu svojho služobníka, prenocujte, umyte si nohy a ráno pôjdete svojou cestou. Oni však odpovedali: Nie, prenocujeme na tomto priestranstve. On však na nich tak naliehal, že sa odobrali k nemu. Keď vošli do jeho domu, pripravil im hostinu, dal napiecť nekvasených chlebov a najedli sa.

Skôr ako si políhali, obkľúčili dom muži z mesta, Sodomčania, od chlapca až po starca, všetci do jedného. Zavolali si Lóta a pýtali sa ho: Kde sú tí muži, čo tejto noci prišli k tebe? Vyveď nám ich, aby sme s nimi obcovali. Lót predstúpil pred nich, ale zatvoril za sebou dvere a povedal: Prosím vás, bratia moji, neurobte takú hanebnosť! Pozrite, mám dve dcéry, ktoré ešte neobcovali s mužmi. Vyvediem vám ich a robte s nimi, čo sa vám zapáči, ale týmto mužom nič neurobte, veď sa uchýlili do môjho prístrešia.“ (1 Moj 19,1-8)

Dvaja cudzinci navštívili Lóta (nakoniec sa ukáže, že sú to Boží anjeli). Obyvatelia mesta videli, že do Lótovho domu prišli cudzinci. Už vtedy ľudia poznali homosexualitu a prostitúciu. Sodomskí muži chceli cudzincov „poznať“, sexuálne si s nimi užívať. Lót sa snažil nájsť iné riešenie. Aby sodomskí muži mohli uspokojiť svoje chútky, rozhodol sa ponúknuť im svoje dcéry.

Vidíte, aká hrozná bola Lótova reakcia? Aké nerozumné bolo jeho rozhodnutie... Boh prináša záchranu aj v takej nepríjemnej situácii. Hádže záchranný pás. Boh Lóta napomína.

Božie posolstvo bolo jasné: Keď chceš brániť Boha, nemusíš obeto-

vať seba ani svojich blízkych. Boh sa ubráni sám. Nepotrebuje, aby sme žili nečistým životom. Nechce, aby sme žili v bahne a tak ho bránili. V snahe „zapadnúť“ medzi svojich rovesníkov sa nemáme zúčastňovať na ich hriechoch. Ak ustúpime od zásad Biblie, neposlúži to na to, aby si nás kamaráti viac obľúbili.

AKO ZAPADNÚŤ MEDZI SVOJICH VRSTOVNÍKOV

JAZYK – Božie slovo im môžeme predstaviť tak, že mu porozumejú. Vôbec pritom nemusíme používať vulgárne a nevhodné slová. Nemusíme ani prepísať Bibliu. Stačí, keď ju tým, ktorí hovoria kyber-jazykom, pútavo predstavíme.

VIERA – Vieru môžem iným predstaviť len tak, že uvidia, ako sa prejavuje v mojom osobnom živote.

CHARAKTER – Nič nie je presvedčivejšie ako charakter, ktorý ukazuje, že máme stále, pevné a trvalé hodnoty.

SÚCIT – Nemusíme si držať odstup od ostatných ľudí ani sa na nich pozerieť zhora, ale musíme tu byť pre nich vo chvíli, keď nás potrebujú. Ak niekto začne užívať drogy, môžem stáť pri ňom, keď sa rozhodne skončiť so závislosťou. Je zbytočné popíjať s inými alkohol. Môžem však byť užitočný, keď mám čistú a jasnú myseľ. Nepotrebujem sa stať slepým s cieľom pomôcť niekomu nevidomému vidieť cestu. Naopak, musím byť ostrážitý a starať sa o to, čo sa deje pred mojimi očami, aby som mohol „slepému“ pomôcť.

Nie je nutné prestúpiť zákon, ak chcem pomôcť inému, ktorý urobil niečo zlé. Naopak, mal by som byť ne-

vinný a vnútorne silný, aby som dokázal zdvihnúť toho, ktorý zlyhal.

AKO PODAŤ POMOCNÚ RUKU

- **POMOCOU PRIATEĽSTVA, KTORÉ MÁ VEĽKÚ HODNOTU.** Každý z nás potrebuje priateľov. Priateľstvo je najlepší spôsob, ako niekomu pomôcť. Vaším cieľom by malo byť pomôcť iným rásť v Kristovi. To znamená, stále viac sa približovať a podobať Ježišovi.
- **POMOCOU RÔZNYCH PROJEKTOV.** Naše misijné projekty by nemali byť predstavované tak, že my vieme a máme všetko, a iní nie. Bolo by dobré s ďalšími mladými ľuďmi vytvoriť projekty pre ľudí v núdzi alebo nejaké ekologické programy. Mnohé hodnoty máme rovnaké ako mladí ľudia v iných cirkvách či kultúrach. Prečo by sme nemohli využiť tieto spoločné hodnoty za účelom vybudovať priateľstvo a zároveň pracovať pre ostatných ľudí?
- **PROSTREDNÍCTVOM VZŤAHOV.** Farižeji a hriešnici často pozvali Ježiša k spoločnému stolu. Nestráňme sa iných, ale pri spoločných stretnutiach si stojme za svojimi zásadami. Rešpektujme iných ľudí, ale zároveň si nenechajme vziať právo byť tiež rešpektovaní. Zachovajme si vlastnú vieru.
- **ÚLOHA TÍMU.** Ján Krstiteľ nebol „sólita“, spolupracoval s tímom. Ľudia z jeho tímu neboli len pasívni poslucháči, ale zapájali sa do spoločnej práce. Volali sa „učeníci“ a Ján bol ich vodcom. Jeho učenie, myšlienky, životný štýl a charakter ich všetkých veľmi ovplyvňovali.

- **TÍM NAVŠTEVUJE, POZÝVA A INFORMUJE.** Jánovi učeníci navštevovali okolité dediny. Prinášali mu správy o ľuďoch, udalostiach, ba aj o Ježišovi, keď začal kázať a robiť zázraky. Keď máte takýto tím priateľov, budete mať čas pripravovať sa a modliť. Nemyslite si, že Ján získal tento tím ako darček. Boli to ľudia, ktorí sa postupne poznávali a spriatelili. Každý mladý človek môže mať takúto skupinu priateľov. Ján nebol nejaký podivín, osamelý pustovník. Jeho priateľstvo s týmito ľuďmi svedčí o tom, že okolo seba mal ľudí. Pritom si dokázal zachovať svoj cieľ, svoje poslanie, svoje hodnoty.

POROVNANIE

JÁNA KRSTITEĽA A SAMSONA

- **SAMSON STÁLE VIAC „KLESAL“.** Celý Samsonov životný príbeh sa točí okolo slovesa klesať, upadať. Ako Ján, aj Samson sa narodil, aby naplnil proroctvo. Samsonovi rodičia verili Božiemu slovu viac ako Zachariáš, Jánov otec. Samson bol vychovávaný veľmi starostlivo a s láskou. Rodičia ho viedli k tomu, že mu Pán Boh zveril určitú úlohu. Ako sa však správal? Priatelil sa s Filištíncami, mal vzťahy s dievčatami, hazardoval. Stále znovu robil takmer tie isté chyby. Dokonca sa oženil s dievčaťom, ktoré sotva poznal. Izraeliti potrebovali vysloboditeľa. Samson bol povolaný, aby splnil túto úlohu. Jeho charakter a hodnoty však klesali stále nižšie – až do dňa, keď ho privälili stĺpy chrámu, ktorý sám zbúral. Samson

jedol med z tela mŕtveho zvieraťa. Fascinovala ho vlastná sila, ktorou usmrtil levy, šakaly i ľudí. Med bola len jeho trofej.

- **JÁN UROBIL VŽDY MAXIMUM.** Ján vždy odolal pokušeniu a nástrahám spoločnosti. Nikdy nešiel na futbal, nehral hazardné hry, nechodil na hlučné koncerty. Nikdy sa nerozbehol za pekným telom pôvabnej dievčiny. Zostal s Bohom uprostred prírody, kde mohol obdivovať krásu Božieho stvorenia a zvestovať Božie poslanstvo bez toho, aby ho niečo rušilo. Ján bol väčší vysloboditeľ než Samson, pretože pochopil svoje poslanie. Mal kázať o pokání a nebeskom kráľovstve a pripraviť cestu pre Spasiteľa.

Ján tiež jedol med, ale z iných pohnútok a s iným cieľom. Mal veľmi jednoduchú a vyváženú stravu, pretože si chcel zachovať čistú myseľ. Nikdy sa nechválil svojím jedálnym lístkom. Jednoducho sa rozhodol žiť zdravo a pokojne.

JEDINÝ, KTO MOHOL ÍSŤ NIŽŠIE

BEZ TOHO, ABY TO BOLO ZLÉ

Nie sme schopní kontrolovať následky svojich pádov a pokleskov, ani odolať pokušeniu. Sotva postrehneme, že klesáme stále nižšie. Jediný, kto mohol klesnúť nižšie, bol Ježiš. On bol jediný, o kom môžeme povedať: „Nebol v ňom nijaký hriech.“ Zatiaľ čo „všetci zhrešili a nedosahujú Božiu slávu“.

JÁN SA ROZHODOL, ŽE NEBUDE

UPÚŠŤAŤ ZO SVOJICH HODNÔT

Ján nebol ovládaný strachom. Poznal satanovu moc a silu. Napriek tomu

zostal vo svojich hodnotách neoblomný. Podobne ako Daniel, aj on sa rozhodol neznížiť svoj štandard a nevzdať sa svojich princípov.

Ján vedel, že ísť smerom nadol nie je problém, ale vrátiť sa naspäť je ťažké.

Ťažšie je uniknúť zo zovretia hriechu a vrátiť sa k vyšším hodnotám – spravodlivosti a čistote, než klesnúť do hriechu. Ak niekto túži počuť Božie slovo, Boh všetko zariadi tak, aby sme nemuseli robiť kompromisy. Kvôli záchrane iných nemusíme „pošpiniť“ samých seba. Kvôli spásu iných sa nemusíme vzdať vlastnej spásy. Ježiš za všetkých zaplatil tú najvyššiu cenu. Našou úlohou je len pripraviť cestu, ako to robil aj Ján.

OTÁZKY

1. Na ktoré tri miesta by mladý človek nemal ísť, aj keby sa mu zdalo, že tam má určitý cieľ a poslanie? Diskutujte o tom.
2. Ľuďom vo vašej skupine povedzte o tom, kto a ako vám pomohol duchovne rásť.
3. V ktorých oblastiach sa mladý človek podobá Jánovi a v ktorých oblastiach sa podobá Samsonovi?

Čo s pochybnosťami?

Keď Ján počul v žalári o Kristových skutkoch, poslal k nemu svojich učeníkov, aby sa ho spýtali: Ty si ten, čo má prísť, alebo máme čakať iného? (Mat 11,2.3)

Náš život je ako farebný panel. Niekedy sa na modrej oblohe objavia čierne mračná. Inokedy v dôsledku sucha vyblednú zelené polia. Dnes možno prežívame úspech a víťazstvo, ale zajtra môžeme prechádzať údolím tmy a zúfalstva. Naše srdce môže biť pokojne, ale v priebehu sekundy sa v dôsledku strachu a úzkosti môže silno rozbúšiť.

Prežívame niečo podobné aj my, kresťania? Mohol aj Ján cítiť neistotu? Mohol mať pochybnosti? Čo sa deje, keď sme sami?

Na tieto otázky budeme dnes spolu hľadať odpovede. Najprv však nahliadneme do srdca Jána Krstiteľa.

POCHYBNOSTI

Ján mal odvahu postaviť sa na stranu dobra a morálky, na stranu Boha. Otvorene povedal, čo si myslí o ne-manželskom vzťahu Herodesa Anti-

pa, v dôsledku čoho bol uväznený. Ján stále viac pociťoval sklamanie, pochybnosti a zúfalstvo. Prečo? Bol nešťastný, že bol nespravodlivo uväznený? Čo ovplyvňovalo jeho emócie? Čo v ňom vyvolalo pochybnosti? Nikde v Biblii sa nedočítame, prečo mal tieto pochybnosti. Pozrime sa, čo o tom napísala Ellen Whiteová: „Ján bol pracovitý človek, preto ťažko znášal temnotu a nečinnosť väzenského života. Týždne ubiehali bez zmeny a Jána začali tiesniť pochybnosti a malomyseľnosť. Jeho učeníci na neho nezabudli. Mohli ho vo väzení navštíviť a priniesť mu radostnú správu o Ježišových skutkoch. Rozprávali mu, ako sa okolo neho zhromažďuje ľud. Divili sa však, že sa ich nový Učiteľ ako Mesiáš nijako nezasadzoval o Jánovo prepustenie. Veď ako mohol pripustiť, že jeho verného posla zbavili slobody s prípadnou možnosťou straty života? Tieto otázky nezostali bez ohlasu. V Jánovej mysli začali klíčiť pochybnosti, ktoré by ho nikdy predtým neboli napadli. Satan s potešením počúval správy týchto učeníkov a sledoval ich skľučujúci účinok

na Pánovho posla. Ako často sa aj z priateľov a horlivých stúpcov vzácneho človeka môžu stať tí najhorší nepriatelia! Ako často ich slová, ktoré by mali posilniť vo viere, skôr ubíjajú a znechucujú! Podobne ako Spasiteľovi učeníci ani Ján Krstiteľ nepochopil podstatu Kristovho kráľovstva.“ (TV 141; DA 214.215)

Existuje niekoľko vecí, ktoré majú silný vplyv na to, ako sa práve cítime. Po prvé, našu náladu veľmi silno ovplyvňuje prostredie, v ktorom žijeme. Ján bol vytrhnutý z prírody do temného väzenia. Predtým žil v krásnom, čistom a živom prostredí. Teraz sa nachádzal v uzavretom, studenom a nezdravom žalári. Aj nedostatok pohybu vedie k strate optimizmu a pozitívneho naladenia. Zmena prostredia a strata pohybu viedla Jána k zúfalstvu, možno aj beznádeji.

Jánovi nepomáhalo ani stretávanie sa s učeníkmi. Celú situáciu zhoršovalo to, že nerozumel poslaniu Mesiáša. Keď sa ocitneme v podobnej situácii ako Ján, priatelia nám môžu byť veľkou oporou a pomocou. Ale v Jánovom prípade to tak nebolo. Jeho učeníci ešte viac podporovali jeho negatívne a pochmúrne myslenie. Ich otázky spôsobili, že Ján balansoval medzi zúfalstvom a beznádejou. Môže byť Ježiš Mesiášom? Ak ním naozaj je, prečo nezasiahne a neurobí niečo, aby ho vyslobodil? Veď Ján mu pripravoval cestu!

Podobný prípad sa stal pred niekoľkými storočiami. Priatelia prišli Jóbka podporiť a povzbudiť. Stali sa však nástrojmi satana, aby zdeptali Božieho muža.

Niečo podobné sa odohralo aj tesne pred ukrižovaním: „Pane, to sa ti nemôže stať!“ (Mat 16,22) Tieto slová povedal Peter Ježišovi, pretože nechcel, aby bol Ježiš ukrižovaný. Satan sa snaží vyvolať u priateľov obavy a strach, ktoré potom zasievajú pochybnosti.

To, že nevedel, čo si má predstaviť pod pojmom Božie kráľovstvo, je ďalší faktor, ktorý ovplyvnil Jánovu malomyselnosť a pochybnosti. Podobne ako všetci Židia, aj Ján čakal Mesiáša, ktorý zasadne na Dávidov trón. To sa však nestalo. Jeho očakávania sa nenaplnili. Jána ovládli pochybnosti, sklamanie a beznádej. Navyše, aj satan usiloval o to, aby jeho viera zakolísala. „Mal chvíle, keď mu démonské našepkávanie trápilo ducha a tiesnil ho pocit neznesiteľnej úzkosti.“ (TV 142; DA 216)

Niekoľko sa môže oprávnené pýtať: Prečo Boh dopustil, aby sa to stalo? Prečo musí Boží ľud čeliť malomyselnosti a pochybnostiam? Stalo sa to Mojžišovi (4 Moj 20,1-20) aj Eliášovi (1 Kráľ 19,9.10).

Týmto pocitom musel čeliť aj Ján. Vyslal k Ježišovi dvoch učeníkov, aby sa ho spýtali: „Si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať iného?“ Potreboval uistenie, že sa nemýlil, keď Ježiša považoval za Božieho baránka, ktorý sníma hriech sveta. (Ján 1,29) Akú odpoveď dal Ježiš Jánovým učeníkom?

ISTOTY

Jánovi učeníci stoja pred Ježišom a čakajú odpoveď na otázku: „Si ten, ktorý má prísť, alebo máme čakať

niekoho iného?“ Ježiš im odpovedal: „Choďte a oznámte Jánovi, čo počujete a vidíte: Slepí vidia, chromí chodia, malomocní sa očisťujú, hluchí počujú, mŕtvi vstávajú a chudobným sa ohlasuje evanjelium.“ (Mat 11,4.5) Odpoveď obsahovala opis kráľovstva, ktoré prišiel Ježiš založiť. Ak bol Ježiš milosrdný k bezmocným a nemocným a naplňal potreby ľudí, potom určite nezabudol ani na toho, kto mu pripravoval cestu. Jánovi učeníci videli Ježišove zázraky a jeho dielo. Ich viera tým bola posilnená. Povedali Jánovi, čo videli a počuli. Jánovi priniesli požehnanie namiesto zasievania pochybností a malomyselnosti. Pochopili, že Ježiš je Mesiáš. Boli si tým istí. Neboli si však istí tým, že Ježiš zasiahne v prospech Jána, aby bol prepustený z väzenia. Pre Jána to bola lekcia dôvery voči Ježišovi bez ohľadu na to, či zasiahne v jeho prospech.

Mať vieru neznamená, že všetkému rozumieme a všetko chápeme. Znamená to, že dovoľíme Bohu, aby sa prejavil a konal pre naše dobro tak, ako sám uzná za vhodné. Aby sme sa dokázali plne spoľahnúť na Božie vedenie, musíme vedieť a veriť, že všetko pevne drží vo svojich rukách a vidí ďalej ako my.

Ak sa stretávame s podobnými otázkami, nasledujúce dva odseky môžu posilniť našu vieru: „Kristus nikdy neopustí tých, za ktorých zomrel. My ho môžeme opustiť, môže nás premôcť pokušenie, Kristus sa však nikdy neodvráti od toho, za koho zaplatil výkupné svojím životom. Keby sme mali prenikavejší du-

chovný zrak, videli by sme ponížovaných, utláčaných a žiaľom tiesnených ľudí, podobajúcich sa preťaženému vozovi, ako v sklúčenosti túžia po smrti. Videli by sme nebeských poslov, ktorí sa ponáhľajú pomôcť týmto skúšaným ľuďom, zahatávajú šíriaci sa prívál zla a zachraňujú hynúcich. Duchovný boj, ktorý zúri medzi týmito dvoma bojiskami, je taký skutočný, aký býva medzi znepriatelenými armádami tohto sveta. Od výsledku tohto duchovného boja závisí aj naša večnosť.

Vo videní proroka Ezechiela sa pod krídlami cheruba objavila ruka. Boží služobníci by mali vedieť, že je to Božia moc ako záruka úspechu. Boží poslovia si nesmú myslieť, že Pánovo dielo závisí od nich. Niešť toto bremeno zodpovednosti neprislúcha smrteľným bytostiam. Ten, ktorý nespí, ale stále uskutočňuje svoje zámery, zavŕši svoje dielo. Zvráti úmysly bezbožných a zmätie plány tých, ktorí chcú jeho dielu škodiť. Kráľ a Pán zástupov, ktorého obklopujú cherubi, stále bdie nad svojimi deťmi uprostred bojov rozhnevaných národov. Veriaci budú v Božích rukách bezpeční len vtedy, keď padnú pevnosti kráľov a keď šípy hnevu preniknú srdcia Božích nepriateľov.“ (TV 94; DA 176)

Prečo vlastne pochybujeme? Každý z nás je priamym účastníkom veľkého sporu, ktorý prebieha vo vesmíre. Jedným z dôsledkov tohto sporu je, že sa cítime osamelí a opustení. Mali by sme vedieť, že Ježiš je vždy s nami a blízko nás. Nikto nám nerozumie a nechápe nás lepšie ako

on. Ježiš bude stáť vždy pri nás, sprevádzať nás v našej službe a práci, ktorou nás poveril.

ČO ROBIŤ S POCHYBNOSŤAMI?

Pochybnosť je jednou zo satanových zbraní. Použil ju už v záhrade Eden. Podkopáva ňou autoritu Boha v nás a ničí náš vzťah k nemu. Zvyčajne sa ľudí zmocňujú pochybnosti po nejakom úspechu, alebo naopak – prehre. Poďme sa spolu pozrieť na príbeh Jána Krstiteľa a hľadáme v ňom, ako čeliť pochybnostiam.

- **VÝZNAM ZDRAVÉHO ŽIVOTNÉHO ŠTÝLU.** Aj keď nie sme vo väzení ako Ján, naše zvyky nás môžu priviesť do problémov a ťažkostí. Prostredie, v ktorom žijeme a pracujeme, v nás môže vyvolať pocity sklamaní a neistoty. Svetlé a čisté miesto môže naopak pomôcť k tomu, že sa budeme cítiť šťastní a v práci alebo štúdiu sa nám bude lepšie dariť. Pozitívne a nesebecké myslenie bez žiarlivosti a nenávisti prispieva k duševnej a fyzickej pohode. Vieme tiež, že fyzické cvičenie je prospešné nielen pre telo, ale aj pre myseľ. Radostná nálada, pozitívne myslenie a zdravý optimizmus posilňuje vieru a pomáha čeliť pochybnostiam.
- **JE DOBRÉ MAŤ SPOĽAHLIVÝCH PRIATEĽOV A POPROSIŤ O RADU. PRIATELIA BY VŠAK NIKDY NEMALI NAHRADIŤ NAŠU KOMUNIKÁCIU S BOHOM.** Ján sa stretával s Bohom. Počul jeho hlas, ktorý mu dával istotu v jeho službe a poslaní. Odmietajme akékoľvek otázky, ktoré v nás vyvolávajú pochybnosti o našej

individualite alebo poslaní tu na zemi. Pamätajme, že je to satan, kto v nás tieto pocity vyvoláva. Niekedy sa zdá, že veci nie sú také jasné; že nie sú biele, ani čierne, ale akési sivé. Žijeme vo svete, kde stále častejšie víťazí zlo a neistota. Len Božie slovo nám ukazuje rozdiel medzi dobrom a zlom a dáva nám smer a istotu.

- **MALI BY SME VEDIEŤ, ČOMU VERÍME, ALE NEMALI BY SME VERIŤ, ŽE VŠETKO, ČO VIEME, JE PRAVDA.** Božie myslenie je „vyššie“ ako naše. Ján vedel, že Mesiáš založí Božie kráľovstvo. Kázal o tom. Ján však nepochopil, že Ježiš príde, aby zriadil Božie kráľovstvo v ľudských srdciach. Potrebujeme vidieť do hĺbky. Máme stále pamätať na to, že duchovné veci sú dôležitejšie ako materiálne.
- **VO CHVÍĽACH NEISTOTY PREMÝŠĽAJME A PLŇME SVOJU MYSEĽ BOŽÍMI VECAMI.** Vieme, že aj Ján prežíval chvíle, keď mu zlí anjeli našepkávali pochybnosti. Ich slová mohli zahnať jedine Božím slovom. Ak začnete v neistote strácať „rovnováhu“, spomeňte si na biblické verše, na Božie zasľúbenia, jeho vedenie v živote alebo si spievajte kresťanské piesne. Dovoľte Duchu Svätému, aby vašu myseľ a srdce naplnil pokojom.
- **ĎAKUJME BOHU ZA KAŽDÝ ÚSPECH. ZVERME SA MU S KAŽDÝM SVOJÍM ZLYHANÍM.** Jána ovládli pochybnosti a malomyselnosť napriek tomu, že predtým mal veľmi úspešné obdobie. Čo by sa stalo, keby podľahol satanovmu pokušeniu?

Ťažko povedať. Je dobré ďakovať Bohu za každý úspech, ktorý sme prežili. Tento postoj nás ochráni pred pýchou a egoizmom. Ak nás zastihne nejaký pád, prehra alebo zlyhanie, aj to odovzdajme Bohu. Jeho milosť je väčšia než akýkoľvek pád či zlyhanie. Jeho milosť nám pomôže ísť ďalej a dá nám nádej na víťazstvo.

OTÁZKY

1. Niektí kedysi povedal: „Pochybnosť patrí medzi najväčšie hriechy.“ Súhlasíte s tým? Vysvetlite svoj názor.
2. Čo je ľahšie „živiť“ – pochybnosti, úspech alebo zlyhanie? Zdôvodnite svoju odpoveď.
3. Môže osamelosť viesť k pochybnostiam? Prečo?

NÁVRH NA SPOLOČNÚ MODLITBU

Zamyslite sa nad ľuďmi zo zboru, ktorí robia pre Boha veľké veci. Spolu sa za nich modlite.

NÁVRH NA SÚKROMNÚ MODLITBU

Definujte svoje úspechy a ďakujte za ne Bohu. Rozprávajte sa s ním aj o svojich prehrách a neúspechoch.

Skutoční hrdinovia si museli vždy kláknúť

On musí rásť a ja sa musím umenšovať.
(Ján 3,30)

Tieto slová sa v kresťanskom spoločenstve citujú pomerne často. Vyslovil ich mladý muž, ktorý žil vo svete rovnako ako my, ale bol pripravený čeliť mu. Ján verejne vyznal, že niekto ho prevyšuje. Naša spoločnosť je orientovaná na individuálny úspech. Aby ľudia vynikli a získali určité výhody, používajú súperenie a tvrdé lakte. V takejto spoločnosti znejú tieto Jánove slová trochu zvláštne.

Sme zvyknutí používať výrazy ako Superman alebo X-men. Chceme nimi poukázať na výnimočnosť daného jednotlivca. Títo hrdinovia vždy niekomu pomohli alebo niekoho zachránili (niekedy dokonca celú planétu). Oceňuje naša spoločnosť naozaj len toho, kto je výnimočný? Je to tak správne? Aby sme našli správnu odpoveď, musíme najprv porozmýšľať, či vôbec žijeme v normálnom svete.

NORMÁLNY JE BOŽÍ SVET

„Povedal im: Králi národov panujú nad národmi, a tí, čo majú nad nimi moc,

si hovoria dobrodinci.“ (Luk 22,25)
Je správne, aby tí, ktorí vládnu a nie sú vždy láskaví, dobrí alebo spravodliví, sa nazývali dobrodincami, aj keď možno ani nevedia, čo toto slovo znamená? Tento verš ukazuje na to, že žijeme vo svete, ktorý má prevrátené hodnoty. Ako teda vyzerá normálny svet?

„Vy tak nerobte! Kto je medzi vami najväčší, nech je ako najmenší a vodca nech je ako služobník.“ (Luk 22,26)
Tento verš nám ponúka letmý pohľad na ideálny svet, v ktorom by každý rád žil. Pravidlá sú totiž nastavené pre dobro ľudí. Ježiš nielen kázal tieto slová, on ich aj plnil. On podľa nich žil.

„Lebo kto je väčší? Ten, čo sedí za stolom, či ten, čo obsluhuje? Nie ten, čo sedí? Ale ja som medzi vami ten, čo obsluhuje.“ (v. 27) Ján Krstiteľ si tieto slová určil za normu pre svet, v ktorom žil. Túžil sa znížiť, aby človek vedľa neho mohol byť vyvýšený. Ján to pochopil a dokázal podľa toho žiť vo svojom každodennom živote.

OBYVATEĽ BOŽIEHO SVETA

Za Jánom prichádzal veľký zástup ľudí, ktorí ho počúvali, aj keď ich

často napomínal. Počet jeho stúpen-
cov rástol, čo znamenalo, že Ján bol
schopný a úspešný vodca. Jedného
dňa však počet nasledovníkov začal
klesať. Prečo? Pretože na scéne sa ob-
javil niekto iný.

„Prišli k Jánovi a povedali mu:
Rabbi, ten, čo bol s tebou za Jordá-
nom a o ktorom si vydal svedectvo,
krstí a všetci prichádzajú k nemu.“
(Ján 3,26)

Nejaký „priateľ“ Jánovi našepká-
val: *Ty si mu pomohol. Ty si ho pred-
stavil. Podporoval si ho. A teraz ti berie
priateľov. Čo urobíš?* Ján sa musel roz-
hodnúť. Bude počúvať týchto ľudí?
Alebo sa vzoprie tomuto tlaku a bude
počúvať Ježiša?

„Keď som sám, sám seba uisťujem
o tom, aký som pokorný. Ale keď som
vedľa niekoho, kto je chválený a obdi-
vovaný, v mojom vnútri sa ozýva hlas,
ktorý má k pokore veľmi ďaleko.“
(John Ortberg)

Ľudia okolo neho boli jeho pria-
telia. Zaujímal sa o jeho proroctvá
a poslanie. Priali mu vždy to dobré.
Prečo by ich teraz nemal počúvať?
Prečo im nemôže veriť?

Ján mal silu povedať im: „On musí
rásť a ja sa musím umenšovať.“ Ján
bol hrdina, ktorý sa ponížil. Týmto
postojom získal všetko.

Keď sa niekto vzdá svojej pozí-
cie a prenechá ju niekomu inému,
zväčša očakáva vďačnosť, ďakovný
list, návštevu atď. Túži po nejakej
spätnej väzbe na preukázanú láska-
vosť. To však nebol Jánov prípad. Po
Ježišovom krste sa Ján s Ježišom už
nikdy nestretli. Jánovi učeníci opus-
tili svojho učiteľa, keď bol uväznený.

Len niekoľkí priatelia zostali poslami
„dobrých“ správ.

Každá takáto správa mohla byť pre
Jána ostňom, ktorý ho zraňoval.

Ján mohol zostať v pozícii veľkej
a dôležitej osobnosti. Stále mohol
kázať v uliciach. On však urobil niečo
úplne iné. Keď sa Ježiš začal v očiach
ľudu „zväčšovať“ a jeho vplyv bol
stále silnejší, Ján sa začal umenšovať.
Nekázal už tak ako kedysi. Nezhro-
mažďoval okolo seba ďalších ľudí,
ale postupne sa sťahoval, až úplne
zmizol z verejného života. Ján nielen
pomohol tomu, aby Ježišov vplyv
mohol rásť a jeho poslanie sa mohlo
plniť, ale zároveň pracoval na svojom
„umenšovaní“ sa.

Ak chcete pomôcť inému človeku
vyrásť, vy sa musíte zmenšiť.

Nemôžete kázať o Ježišovi, ak
chcete zviditeľniť seba. Ľudia budú
uchvátení vami. Vo svojich spomien-
kach si nechajú váš obraz namiesto
toho, aby boli uchvátení Ježišom.

JÁN VEDEL, KOMU

NECHÁVA SVOJE MIESTO

Ján sa pokoril. Vzdal sa svojho mies-
ta, svojej pozície, svojej cti kvôli nie-
komu inému. Možno aj jeho priatelia
mu hovorili: „Vidíš, všetci odišli za
Ježišom. Zostal si sám. Možno ťa aj
zatknú, uväznia... A Ježiš pre teba nič
neurobí. On ťa nezachráni.“

„Na nebi sa strhol boj. Michal
a jeho anjeli bojovali proti drakovi; aj
drak a jeho anjeli bojovali...“ (Zj 12,7)

O čo tu šlo? Prečo bojoval s dra-
kom? Prečítajme si Iz 14,13.14: „Veď
v srdci si si povedal: Do nebies vystú-
pim, až nad Božie hviezdy vyvýšim

svoj trón, sídlit' chcem na vrchu zhromaždenia, na najkrajnejšom severe. Vystúpim do výšin oblakov, prirovním sa k Najvyššiemu.“

To je cieľ – stúpať, mať trón vysoko v oblakoch. Tak veľmi nám to pripomína svet, v ktorom žijeme. To je to, čo nám denne predstavujú médiá. Tento svet nás učí byť sebeckými, narcistickými, byť víťazmi napriek tomu, že iných pošliapeme, pošpiníme.

A Ježiš? Za čo bojoval? Za trón? Nie, on už trón vlastne mal. Tak za čo?

Prečítajte si Fil 2,6.7: „(Ježiš) hoci sám bol Boh, nedomáhal sa božských nárokov, zriekol sa slávy a moci a ochotne prijal úlohu najobyčajnejšieho človeka.“ (NpK) Ježiš na seba vzal úlohu dobrodínca a bojoval za to, aby sa stal naším služobníkom.

Prvýkrát môžeme čítať o tom, ako sa Veľký Hrdina „zmenšuje“: Ježiš „si bol vedomý, že mu Otec dal neobmedzenú moc a že od Boha prišiel a k nemu sa teraz vracia, odložil vrchný odev, vzal uterák a prepásal sa ním. Potom nalial vodu do umývadla a začal učenikom umývať a utierať zaprášené nohy...“

Druhýkrát sa znížil vo svojom boji s drakom: „Ba strpel aj také poníženie, že ho popravili na kríži ako najväčšieho zločinca.“ (Fil 2,8) Vidíme jeho poníženie – kríž. Muselo to byť najťažšie. Tým však získal všetko a stal sa skutočným Hrdinom tohto sveta. Za čo Ježiš bojoval? Za právo stať sa služobníkom, umývať naše nohy a zomrieť na kríži za naše hriechy. Tento boj stále trvá. Na jednej strane je sebeckosť, pýcha a egoizmus, na druhej strane je Ježiš so svojou po-

korou, ľudskosťou, obeťou a krížom. Ľudia sa museli a musia stále rozhodovať, na ktorú stranu sa postavia. Na jednej strane je svet, ktorý iných ponížuje; na druhej strane sú ľudia ako Ján Krstiteľ, ktorý nám ukázal, ako môžeme zvíťaziť! Nezabudnime však, že k nám „zostúpil diabol veľmi nablízko, lebo vie, že má málo času“. (Zj 12,12)

Vieme, že Ježiš bol „tichý a pokorný srdcom“. (Mat 11,29) Neprišiel, aby mu ľudia slúžili, ale aby on slúžil ľuďom. Rozhodnúť sa pre takýto životný štýl znamená jasne sa postaviť na jeho stranu.

Jedného dňa aj vy budete musieť podstúpiť skúšku večného života. Budete sa musieť rozhodnúť, či byť „cool“ a „in“, alebo byť kresťanom, ktorý v skúške zvíťazí vďaka tomu, že sa zníži, aby vyvýšil iného. Učme sa od Ježiša, ako tieto slová aplikovať do každodenného života.

OTÁZKY

1. Spomeň si na situáciu, keď si pomohol inému človeku, aby sa stal známejší, aby zapadol, aby sa stal dôležitejší. Tento človek potom na teba zabudol a nevšimol si ťa. Ako si sa cítil? Čo ťa najviac bolelo?
2. Čo si myslíš, prečo Ježiš nenavštívil Jána vo väzení? Čo by sa stalo, keby to urobil?
3. Ako sa prejavuje pýcha? Ako ju môžeme vypožorovať sami u seba?

Veľká osobnosť, ktorá prichádza po mne

Boli ste už niekedy na koncerte?

Možno ste videli koncert v televízii.

Viete, koľko nákladných áut treba,

aby sa postavilo a ozvučilo pódium

a mohla byť svetelná show? Na kon-

certy Michaela Jacksona bolo treba

štrnásť tirákov. Madonna potrebuje

dvanásť. K tomu musíme pripočítať

stovky technikov, ktorí celý koncert

pripravujú.

Ján Krstiteľ mal pripraviť najväčší

koncert všetkých čias. Vieš si predsta-

viť, koľko práce a síl musel vynaložiť?

Stal sa „reklamným karavanom“,

ponúkal lístky a predstavoval svetu

Spasiteľa, Božieho Baránka.

Mal takmer 28 rokov. Bol to vek,

keď by sa mal zaujímať o dievčatá.

Mohol chodiť na diskotéky, hrať za

mesto futbal (veď bol synom význam-

ného človeka) alebo byť kňazom. On

sa však rozhodol úplne inak. Zdalo

sa, že je tak trochu rebelom. Často

hovoril príliš otvorene a správal sa

čudne. Napriek tomu ho vysokí hod-

nostári počúvali. Jeho výstrednosť

ľudí priťahovala. Nepotrebovali títo

ľudia niekoho iného, kto by im veci

vysvetlil inak a lepšie?

Nevieme, prečo a ako to dokázal,

ale Ján mal okolo seba vždy davu

ľudí. Mal len jedno povolanie a za-

mestnanie – kázať. Mal tím svojich

blízkyh spolupracovníkov. Jeho

priatelia, ľudia, ktorí ho počúvali, ba

aj zvedavci – všetci verili tomu, že

Ján je jedným z najväčších prorokov

všetkých čias. Bol to ďalší Eliáš, aj

keď nerobil zázraky. Jeho kázania

boli vždy priame, otvorené a zvesto-

vali pravdu.

Keby bol Ján chcel, mohol mať

svoje vlastné kráľovstvo. Niektorí

ho totiž nazvali Vysloboditeľom,

Mesiášom. Ján vedel, ako má zaujať

pozornosť ľudí, ako si vytvoriť tím

spolupracovníkov. Ľudia ho uznávali

ako vodcu. Často k nemu prichádzali

s bážňou. Keby sa vyhlásil za Mesiáša,

šli by za ním davy ľudí.

Ján však pozorne sledoval, kedy

sa objaví sľúbený Mesiáš. Vedel, že

zmyslom jeho úsilia nie je strhnúť po-

zornosť na seba. Správal sa ako ten,

kto vytvára atmosféru pred samot-

ným koncertom, kto pripravuje ľudí

na vystúpenie vzácného hosťa. Ján

pripravoval mikrofóny, svetlá i vý-

zdobu. Tí, čo ho počúvali, boli možno zmätení – nikdy nevideli a nepočuli človeka, ktorý by bol taký uznávaný. Ján však odmietol prijímať pocty. Správal sa tak, akoby za ním nešiel deň čo deň dav jeho prívržencov.

Jeho priatelia ho upozorňovali na to, že ľudia čakajú, že sa vyhlási za Vysloboditeľa. No on stále pripravoval stoličky, zametal podlahu, vešal oponu a svetlá. Ani pre Jána to určite nebolo jednoduché. Cítil sa ako zamestnanec, ktorého povinnosťou je len všetko pripraviť a zariadiť. Ale ostatní mu preukazovali úctu, obdiv a rešpekt. Ľud obdivoval jeho kázania a myšlienky, ktoré boli také jedinečné. Ján však hovoril o väčšom učiteľovi. Mohol mať sluhov, ale on sa rozhodol, že sám sa stane sluhom, ktorý nie je hodný dotknúť sa nôh svojho Majstra.

NAJVÄČŠIA DILEMA

Ľudia začali byť naozaj zvedaví. Veď Ján robil veľkú reklamu, vyhlasoval množstvo priamych aj nepriamych oznámení. Ján mal pre ľudí hodnotu zlata, preto ho mnohí túžili uctievať. Ale on sa stal pre nich obyčajným priehľadným sklom, aby ľudia, keď sa naňho pozrú, nevideli Jána, ale niekoho väčšieho a významnejšieho.

Čo považoval Ján za najdôležitejšie? Príchod toho, na ktorého sám tak dlho čakal a koho túžobne vyzeral.

Možno sa ľudia zvedavo pýtali: *Kto to vlastne má prísť? Čo také veľké pre Jána urobil, že o ňom stále hovorí? Ján je urastený, pevný a silný muž. Ale keď hovorí o tom očakávanom*

človeku, hovorí veľmi jemne, citlivo a s úctou. Kto len môže byť tým veľkým učiteľom?

Hodnostári už začínali byť nervózni. *Ak Ján, ktorý je sám osebe taký vplyvný, hovorí, že po ňom príde niekto mocnejší a dôležitejší, kto to bude? Čo sa bude diať, keď príde? Budú nás ľudia ešte viac rešpektovať? Alebo stratíme svoju prácu, svoje pozície?*

Ján dokončil obraz, ktorý predstavoval Majstra. Obraz ste mohli vidieť len z diaľky a maliar bol v porovnaní s dielom nepatrný. Ján stále upozorňoval zástupy: *Buďte trpezliví! Dávajte pozor! Hlavná postava ešte len príde! Ešte stále ste ani zďaleka nepočuli to najdôležitejšie. Ja som všetko len pripravil, nachystal, nalaďil techniku, aby sa ten pravý koncert mohol začať.*

Aby ste pripustili, že nie ste najdôležitejší, potrebujete:

- **POKORU.** Pokora je črta charakteru, ktorú vidíme u iných, ale sami o ňu až tak nestojíme. Pokora je ako jednoduché, nevýrazné oblečenie. Keď si ho oblečiete, možno si vás nikto ani nevšimne, nebude vás obdivovať ani chváliť.
- **BYŤ SI VEDOMÝ SVOJHO POSLANIA.** Keď pochopíte a prijmete, čo od vás Boh chce, získate vedomie vlastnej hodnoty, nájdete svoje miesto na tejto zemi a uistíte sa vo svojej individualite.
- **MAŤ V ÚCTE TOHO, KTO JE VÄČŠÍ AKO VY.** Je jednoduchšie mať v úcte niekoho, kto je starší ako vy. Vážite si ho ako svojho učiteľa. Je ľahké vážiť si známeho herca, špor-

tovca, speváka. Obdivujeme tiež svojich rodičov. Nie je však ľahké vážiť si niekoho, kto je o pol roka mladší ako vy. Možno sa pýtate: Stojí to vôbec za to? Čo keď ma sklame alebo zradí? Nebudem vyzerať ako blázon, keď si ho budem vážiť, keď ho budem pred inými oceňovať a chváliť?

Ján si Ježiša veľmi vážil. Videl jeho múdrosť, veľkosť a poznal jeho poslanie Mesiáša. Mnohým veciam možno nerozumel, ale vždy ho mal v úcte a vážil si ho.

- **MAŤ V ÚCTE TÝCH, KTORÝMI STE OBKLOPENÍ.** Mali by ste mať v úcte aj tých, ktorí vám dôverujú. Nemali by ste im dávať lacné sľuby ani sa iným predstavovať ako dôležitejší, než v skutočnosti ste.

Ján si vážil svojich poslucháčov. Nikdy sa nepovažoval za niečo viac, než boli oni. Opakoval im, že je len posol, ktorý odovzdáva správu o niekom, kto je oveľa väčší. Myslíte si, že bol v pokušení považovať sa za dôležitejšieho, než v skutočnosti bol? Ľudia sa väčšinou považujú za dôležitejších, mocnejších, silnejších, ako v skutočnosti sú. Ján zostal pokorný a skromný – aj napriek tomu, že Ježiš o ňom povedal: „Ján dostal najväčšiu úlohu zo všetkých ľudí: oznámiť, že Kristus prichádza. A predsa aj najmenší v Božom kráľovstve je väčší ako Ján.“ (Luk 7,28)

- **UDRŽAŤ SI SVOJE JA.** Vždy sa snažím zostať skôr v úzadí. Sme obklopení ľuďmi, ktorí nás pozorujú, často až kopírujú a rozhodujú sa podľa

nás. Ale v našom okolí sú aj takí, ktorí šíria negatívnu atmosféru, ktorí bránia tomu, aby sme svoje myšlienky, vízie a životné postoje odovzdávali ďalej. Potom sa cítime slabí; nie sme schopní tento tlak zlomiť. Túžime prelomiť negatívny vplyv na nás a naše okolie, ale stále sa nám to nedarí. Záleží však len na nás, či zostaneme vo vleku, alebo sa zbavíme tohto tlaku a naozaj zostaneme sami sebou.

- **STÁŤ NA VÝSLNÍ NIEKOHO INÉHO.** Keď som viac v úzadí, ľahšie dovoľím Ježišovi, aby bol mojím vodcom. On osvetľuje moju cestu. Je jedno, či idem pred ním, za ním alebo v jeho stopách. Jeho svetlo dopadá aj na mňa. Ale tieň, ktorý vytváram, to som stále ja – moja postava, moja osobnosť, moja povaha a charakter. Keď Boh žiari v mojom živote, okolitý svet môže jasne vidieť jeho vplyv, jeho miesto v mojom srdci, jeho pôsobenie v mojom živote. Boh nikdy nevytvorí tieň, nikdy nás nezatiene, pretože on je Svetlo sveta.

TEN, KTORÝ IDE ZA MNOU, MA CHRÁNI
Keď Ježiš kráča za niekým, dotýčny človek sa cíti v bezpečí, chránený a istý. Keď Ježiš kráča za mnou, snažím sa ísť priamo, rovno, po správnej ceste. Ak mám tú česť, že za mnou ide Ježiš, cítim veľkú zodpovednosť za to, kadiaľ idem. Jeho svetlo mi osvetľuje cestu. Ale odo mňa záleží, ktorú cestu si zvolím. Môžem na cestu pozvať aj svojich priateľov. Pavol to vyjadril takto: „Napodobňujte ma, ako ja napodobňujem Krista.“

Ježiš kráča za mnou a narovnáva moje chyby a pády. Ježiš ide za mnou a to mi dodáva viac odvahy na mojej ceste.

Niet väčšej radosti než vedomie toho, že Boh kráča za tebou a chráni ťa pred nepriateľmi, svieti ti na cestu, ktorá je neraz tmavá, zdvihne ťa, keď sa potkneš a spadneš. Mať Boha „v päťach“, to je ten pravý život.

OTÁZKY

1. Podel sa s priateľmi o skúsenosť, keď ti niekto podal pomocnú ruku (morálnu, duševnú, materiálnu pomoc).
2. Aký je rozdiel medzi tým, že sa necháš niekým inšpirovať a tým, že niekoho skopíruješ?
3. Aké sú negatíva a pozitíva toho, že Ježiš ide za nami? Aké by to bolo, keby šiel pred nami?

Autormi jednotlivých prednášok sú rumunskí kazatelia George Schiopu, Gelu Ioan Poenariu, Szasz Cserei Geza, Erik Csergezan, Stefan Nadaban a Daniel Chirilean.

Co - Kongres mládeže
Českého sdružení CASD
Kdy - 5.-12. srpen 2012
Kde - Železnice u Jičína

Co tě čeká pokud skočíš:
Slyšet - rozumět - prožít
Tradiční i netradiční sportovní aktivity
Společné chvály
Odpočinek

Informace o ON-AIR naleznete
na www.mladez.net/on-air
Hlaste se od 1.března!
Kapacita omezená!

ON

MORAVSKO-SLOVENSKÝ
KONGRES MLÁDEŽE

12-19|8|2012 - JASENIE |SK| - WWW.ON.INFO

Oddelenie mládeže a oddelenie evanjelizácie ČSU pozývajú mladých ľudí z celej
česko-slovenskej únie na prednášky s názvom

Si pripravený?

Rečník:

Lee Venden (kazateľ, USA)

syn Morrisa Venden

Ukončíte modlitebný týždeň mládeže víkendom
duchovnej obnovy pre mladých ľudí v Bratislave
– zbor CASD, Cablkova 3.

23. – 25. 3. 2012

(piatok – nedeľa)

Prednášky sú otvorené pre každého, kto túži načerpať nové myšlienky a novú
motiváciu pre svoj duchovný život.

Pre účastníkov do 26 rokov (bez ohľadu na denomináciu) bude zabezpečené
ubytovanie a strava.

Prednášky

Piatok 18:00 / Nie je priateľ, ako priateľ

„Priateľ prichádza, keď všetci ostatní odišli.“

Sobota 11:00 / Kresťanstvo? A o čom to vlastne je?

Náboženstvo? Pravidlá? Tradícia? Filozofia? Čo to znamená byť dnes kresťanom?

Sobota 14:00 / Druhá šanca

Hod' minulosť za hlavu a začni úplne odznova.

Sobota 18:00 / 100% istota

Na koľko percent si môžeš byť istý svojím spasením?

Nedeľa 10:00 / Modlitba – dýchanie duše

Zbav sa toho, čo ťa dusí a zhlboka sa nadýchni...

Viac info: www.otaznikyzivota.sk

MENO, CHARAKTER A POSLANIE. Prednášky Modlitebného týždňa mládeže 2012

Autormi jednotlivých prednášok sú rumunskí kazatelia George Schiopu, Gelu Ioan Poenariu, Szasz Cserei Geza, Erik Csergezan, Stefan Nadaban a Daniel Chirilean. Zodpovedná redaktorka Michaela Hrachovcová. Grafický dizajn Jan Dobeš. Fotografie na obálke Jamie Harris. Preklad Marcela Bieliková. Vydal Advent-Orion, s.r.o., Praha. Prvé vydanie, 2012. Vytlačila tlačiareň ARTRON s.r.o., Boskovice. ISBN 978-80-7172-897-9